

EXPUNERE DE MOTIVE

Persoanele care au calitatea de angajat sunt asigurate pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate în sistemul de asigurări sociale de sănătate, și au dreptul la concediu medical și la indemnizație de asigurări sociale de sănătate.

Potrivit legii, concediul medical poate să intervină în următoarele situații:

- 1. starea de maternitate;
- 2. starea de risc maternal;
- 3. situația în care este necesară îngrijirea copilului bolnav;
- 4. situația în care se impune prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă, exclusiv pentru situațiile rezultate ca urmare a unor accidente de muncă sau boli profesionale; și
- 5. starea de **incapacitate temporară de muncă**, cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii;

În prezent, pentru primele 4 tipuri de concediu medical prezentate mai sus, indemnizația aferentă zilelor lucrătoare de pe perioada concediului medical se plătește **integral** din Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate (*în continuare*, FNUASS), fără a impune angajatorilor o altă sarcină fiscală care să excedă obligației generale de plată a contribuției la asigurările de sănătate.

Pentru indemnizația aferentă zilelor lucrătoare de pe perioada concediului medical impus de incapacitatea temporară de muncă, prezentat la punctul 5. de mai sus, **legiuitorul a impus**, prin intermediul art. 12 din Ordonanța de Urgență nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, **o dublare a sarcinii fiscale** în sarcina angajatorilor.

Concret, pentru ca angajatul să primească indemnizația aferentă zilelor lucrătoare de pe perioada concediului medical impus de incapacitatea temporară de muncă, angajatorul plătește de două ori, după cum urmează:

- prima dată, angajatorul plătește atunci când achită contribuția la asigurările de sănătate, contribuție din care, prin intermediul FNUASS, se va plăti indemnizația de concediu medical însă numai începând cu cea de a șasea zi lucrătoare de pe durata concediului medical;
- a doua oară, angajatorul plătește atunci când apare efectiv starea de concediu medical, situație în care acesta este obligat să achite, din finanțe proprii și distincte celor deja achitate la asigurările de sănătate, indemnizația aferentă primelor 5 zile lucrătoare de pe durata concediului medical.

Dincolo de inexistența unei simetrii între modalitățile de plată ale indemnizației aferente concediilor medicale, și dincolo de injustețea așezării sarcinii fiscale, angajatorii întâlnesc și situații vădit abuzive, în care un angajat poate primi succesiv mai multe concedii medicale, cu durata de 5 zile fiecare, pentru câte un tip diferit de afecțiune, ajungându-se în situația în care angajatorul poate plăti indemnizația de concediu medical pentru 20 de zile consecutive, sau chiar mai mult. Acest raport juridic dezechilibrat antrenează cheltuieli injuste în sarcina angajatorului,

cheltuieli despre care credem că exced voinței legiuitorului din momentul adoptării acestei reglementări.

În acest context, propunem modificarea art. 12 din Ordonanța de Urgență nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, astfel încât și indemnizația de concediu medical impus de incapacitatea temporară de muncă să fie achitată integral, din prima zi de concediu medical, din Fondul Național Unic de Asigurări Sociale de Sănătate.

TABEL COMPARATIV

Forma actuală	Forma propusă
Articolul 12	Articolul 12
Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se suportă după cum urmează: A. de către angajator, din prima zi până în a 5-a zi de incapacitate temporară de muncă; B. din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, începând cu: a) ziua următoare celor suportate de angajator , conform lit. A, și până la data încetării incapacității temporare de muncă a asiguratului sau a pensionării acestuia;	Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se suportă din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate , începând cu: a) prima zi de incapacitate temporară de muncă, și până la data încetării incapacității temporare de muncă a asiguratului sau a pensionării acestuia;
b) prima zi de incapacitate temporară de muncă, în cazul persoanelor asigurate prevăzute la art. 1 alin.(1) lit. B și C și alin.(2).	<i>Nemodificat</i> b) prima zi de incapacitate temporară de muncă, în cazul persoanelor asigurate prevăzute la art. 1 alin.(1) lit. B și C și alin.(2).

